

Pigedyret fortæller endelig selv

Forfatter og poet Cecilie Lind. Foto: Lærke

Posselt

Bo Heimann 29.05.2022

BØGER // ANMELDELSE – I romanen *Pigedyr* inviterer Cecilie Lind læseren ind i en ung piges hoved og krop, der hvor liderlighed, magt og kraft er tæt spundet sammen med skam, spiseforstyrrelse og udsathed. En fantastisk og ubehagelig modig bog, skriver Bo Heimann.

Pigedyr

Forfatter: Cecilie Lind

Roman, 186 sider. Gyldendal. Udkom d. 28. april 2022

Hvem har ikke lyst til at kneppe en 15-årig, hedder det i denne rå bog. Og det er nok ikke kun [Humbert Humbert](#), ligger det imellem linjerne.

Nej, hér er det i hvert fald også præsten, der har konfirmeret den smukke og myndetynde Sara, og bedstevenindens far, murerarbejdsmanden (man kan se de ru håndværkerhænder på den glatte pigekrop ...).

Begge mænd svirrer liderligt og skamfuldt om den unge pige, der lige så liderligt og skamfuldt både hader og nyder det. For har hun lyst, eller har hun kun lyst, fordi hun mødes af begærets gennemtrængende blik, må hun overhovedet have lyst, og må hun nyde at kunne dreje voksne mænd om sin lillefinger?

Den bringer os ind i den unge piges hoved og krop. Dér er liderlighed, magt og kraft tæt spundet sammen med skam, spiseforstyrrelse og udsathed

Tabuerne står i kø, det nøgterne blik ryster, de sanselige og dog kølige registreringer blotlægger, og alle involverede, inkl. læsere, plages af skam, dårlig samvittighed og lyst.

Hvor unge drenges lyst til ældre kvinder er, hvad det er i en fælles kulturel forståelse, så er den unge piges lyst til voksne mænd frygtet af alle, fordi udnyttelsen og overgrebet ligger helt tæt på. Derfor er den helt uden for vores samtaler, uden sprog.

Pigedyr er Cecilie Linds 9. bogudgivelse.

Nu sætter [Cecilie Lind](#) ord på. Hun lader solidarisk ”pigedyret” have ret til sit eget begær, hvilket selvsagt ikke fritager nogen mænd fra deres ansvar.

Det er en fantastisk ubehagelig bog, der også er ubehagelig fantastisk, om livet som ung teenagepige med spirende seksualitet, det begærlige blik fra mænd og kontrollens tugtelse både inde- og udefra om at være smuk og tynd. ”Derfor er jeg en ting. Jeg er min egen dukke. Og jeg er hendes dukkefører”.

Pigedyr er på samme tid solidarisk med de unge pigers ret til at nyde deres orgasmer og en stærk kritik af alverdens begær efter dem

Det er nemlig også en historie om spiseforstyrrelse, om den unge piges rivalisering med veninderne om at være lækrest (læs: tyndest) og om deres spejling i blikket udefra. ”Jeg må vurdere mig selv i spejlet, fra alle vinkler, jeg må vide, om jeg er én, man ønsker at besidde. Hende man ønsker at eje, at ses med”. Ovenikøbet fra en tid før sociale medier.

Og det er en bog om mødres betydning – her sexfikseret jalousi og næsten-had – i skabelsen af pigedyrets karakter. Rigtigt hårdt.

Og det er en kompleks bog. For som 30-årig sukker Sara selv voyeuristisk over de ”fulde og velformede” unge studenterpiger.

Pigedyr er på samme tid solidarisk med de unge pigers ret til at nyde deres orgasmer og en stærk kritik af alverdens begær efter dem. Den bringer os ind i den

unge piges hoved og krop. Der er liderlighed, magt og kraft tæt spundet sammen med skam, spiseforstyrrelse og udsathed.

Det er en ubehagelig modig bog.

mor-datter relationseksualitetSpiseforstyrrelseungdomvoyeurisme

Bo Heimann

Bo Heimann, f. 1971, har som journalist og forfatter skrevet om eksistens, kultur og samfund i 25 år. Han er uddannet journalist fra DJH i 1997 efter praktik på Det Fri Aktuelt. Han er forfatter til en roman, en biografi om John Lennon og et